

la nikakove tragove rasipanja, a kasnije, tokom iskrcaja, ustanovljeno je da je teret bio uredno složen u skladu s običajima u prometu, a da je šteta nastala kao posljedica prirodnog svojstva robe koja nije bila osigurana. Na temelju ovoga sud zaključuje da je brodar pravilno manipulirao robom, i da mu se u tom pogledu ne može ništa prigovoriti. I činjenica da se radi o velikom postotku oštećenja govori za to da je šteta posljedica prirodnog svojstva robe, i da ona, bez odgovarajuće ambalaže, ne može podnijeti ni normalne uvjete transporta. Prema tome su brodarovi prigovori tužbi opravdani. Osim toga u teretnici je žigom otisnuta klauzula "cijevi i ploče bez ambalaže, nezaštićene, ne jamči se za lom". Ovoj klauzuli, obzirom na iznesene okolnosti, sud priznaje potpuni pravni učinak.

/DMF, 1965, str. 47/

B.J.

TRGOVAČKI SUD, Seine

Presuda od 3.II 1964.

Sté nouvelle industrielle de
chaînes et bijouterie /S.N.I.C.B./
c/a Maison Petit i Sté navale caennaise

Špediter - Brodarova odgovornost - Špediter odgovara svomu komitentu za nestanak robe koja mu je povjerena na otpremu, ako ne dokaže da je roba nestala višom silom, djelima komitenta, ili prirodnim svojstvom - Brodar je odgovoran za nestanak tereta koji je nestao dok se nalazio na njegovom čuvanju - Klauzula kojom brodar otklanja odgovornost za teret iskrčan na obalu, protivno je općem pravu i mora biti prihvaćena od špeditera s kojim je sklopio ugovor o prijevozu

Jedna francuska firma prodala je većem broju trgovaca na malo određenu količinu bižuterije. Budući da je ona tu robu nabavila u Njemačkoj, povjerila je prijevoz od Njemačke do Alžira špediteru. Kako je roba u Alžiru nestala, prodavalac tuži špeditera da mu nadoknadi cijenu robe, troškove prijevoza i izgubljenu dobit. Špediter poziva u spor brodara s kojim je sklopio ugovor o prijevozu, smatrajući njega isključivo odgovornim za gubitak robe.

Špediter na navode tužbe iznosi da je on s te strane sve učinio da roba bude isporučena detaljistima u Alžiru, ali da do toga nije došlo krivnjom samoga tužitelja. On, naime, da je najprije zahtijevao da detaljisti plate prijevozne troškove od Njemačke do Alžira zajedno s carinom, na što oni nisu pristali. Naknadno je tužitelj izmijenio instrukciju, ne zahtijevajući više naknadu troškova od Njemačke do Alžira, već samo

trošak od luke iskrcaja u Alžiru do konačnog odredišta, uključivši i carinu. Budući da i na ovo detaljisti nisu pristali, jer su odbijali plaćanje carine s motivacijom da su oni naručili robu u Francuskoj, tužitelj je tražio da mu se roba vrati. Međutim obzirom na nesigurne prilike koje su u to doba vladale u Alžiru, roba se dugim ležanjem u carinskom skladištu izgubila.

Sud je špeditera obvezao na plaćanje cijene robe, a oslobodio ga je za vozarinu i izmaklu dobit. Da bi se špediter mogao osloboditi dužnosti naknade štete, morao bi dokazati, prema stajalištu suda, da je šteta nastala višom silom, djelom njegovog komitenta ili prirodnim svojstvom robe. Sud smatra da špediter nije uspio ovo dokazati. Što se pak tiče naknade troškova prijevoza, sud je špeditera oslobodio radi toga što u ovom pogledu tužitelj nije pridonio nikakav dokaz. Tužitelj nema prava zahtijevati izmaklu dobit, jer da bi mu u tom pogledu zahtjev bio osnovan, morao bi dokazati da je špediter postupao u zloj vjeri, ali sam tužitelj nije ovo ozbiljno ni tvrdio.

Sud je prihvatio špediterov zahtjev da se u spor uvuče i brodar, pa ga je obvezao da nadoknađi svaki iznos koji je on, na temelju ove presude, morao platiti tužitelju. U postupku je utvrđeno da je brodar uputio špediteru pismo u kojemu među ostalim navodi da je robu ostavio na obali u Alžiru na njegov rizik i opasnost, i da o njoj on više neće voditi brigu. Kasnije ga je obavijestio da je roba izgubljena i da je ne može pronaći. Na temelju ovoga činjeničnog stanja sud je stekao uvjerenje da se roba izgubila dok se nalazila na čuvanju kod vozara, koji da je u ovom slučaju nastupao kao špediter. Ne priznaje valjanost pisma kojim brodar otklanja svoju odgovornost za robu, jer da je takva klauzula protivna općem pravu, ne što bi špediter morao izričito pristati, što međutim iz postupka ne slijedi.

/DMF, 1965, str. 99/

B.J.

TRGOVAČKI SUD, Seine

Presuda od 28.X 1964.

Lily Michalos c/a S.a.r.l.
Comptoir des bois

Prijevoz stvari morem - Drvo - Prekostojnice - Kupoprodaja CIF - Kad je ugovoreno vrijeme iskrcaja po radnom grotlu, broj takvih grotla je mjerodavan za izračunavanje